

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 333/2012-40

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. januára 2013 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta o sťažnosti obchodnej spoločnosti D., s. r. o., Š., zastúpenej advokátom JUDr. M. Š., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 14/2007 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti D., s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 14/2007 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e , aby vo veci vedenej pod sp. zn. 14 C 14/2007 konal bez zbytočných prierahov.

3. Obchodnej spoločnosti D., s. r. o., p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť obchodnej spoločnosti D., s. r. o., trovy konania v sume 269,60 € (slovom dvestošesťdesiatdeväť eur a šesťdesiat centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. M. Š., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 333/2012-20 z 13. septembra 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti D., s. r. o., Š. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 14/2007.

2. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že 22. januára 2007 podala na okresnom súde žalobu o ochranu dobrej povesti právnickej osoby. V ďalšom chronologicky popísala priebeh konania po podaní žaloby a najmä dodala, že:

«Bez dôvodné priet'ahy v konaní súdu sa podľa jeho jednotlivých krokov veľmi ťažko etapovite vyznačujú, pretože je častým javom datovať nejaký úkon súdu s rozdielnym časom, kedy táto listina zo súdu je doručená navrhovateľovi.

Preto pre vyčíslenie času bezdôvodných prieťahov v konaní v tejto kauze je asi signifikantnejší celkový rozsah dátumov od podania žaloby, až po dnešné podanie sťažnosti navrhovateľa na Ústavný súd.

Z popisu časového priebehu konania pred súdom vyplýva, že od podania žalobného návrhu dňa 22. 1. 2007 po deň vytyčenia prvého pojednávania 6. 4. 2011 uplynulo 1.070 dní.

V rámci tohto plynutia času OS a KS zo zúženého pohľadu nekonali vo veci bez zbytočných prieťahov, čím spôsobili prieťahy v konaní celkom v rozsahu 1630 dní.

... po 1.694 dňoch od podania žaloby (podal sťažnosť predsedníčke OS BA I. JUDr. A. K., vo veci zabezpečenia priebehu pojednávania v zmysle OSP a sťažnosť na neodôvodnené prieťahy v konaní) datované 22. 10. 2011, 13. 12. 2011 bolo z OS BA I. jeho predsedníčkou doručené D. oznámenie o vrátení údajne neodôvodnenej sťažnosti. Datované je 2 dni pred tým, ako navrhovateľ svoju sťažnosť osobne podal na súde...

Z hore uvedených skutočností vyplýva, že na Okresnom súde Bratislava I. od podania žaloby v predmetnej veci, do vytyčenia pojednávania dňa 3. 4. 2012 uplynulo spolu 1.897 dní...

Sťažnosť na postup Krajského súdu v Bratislave však nepodávame, pretože predsedovi krajského súdu sme nepredložili sťažnosť na prieťahy v konaní.

Okresný súd Bratislava I a Krajský súd Bratislava boli v konaní nečinné spolu 1.630 dní, čím porušili moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Okresný súd bol teda napriek niekoľkým technickým krokom v konaní nečinný 1.897 dní, čím porušil moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, upravené v článku 48, ods. 2) Ústavy. SR.

Svoju sťažnosť na Ústavný súd SR na postup Okresného súdu Bratislava I. podávame z toho dôvodu, že o ochrane nami označeného základného práva nerozhoduje iný súd a u súdu v priebehu 1.897 dní (t. j. 63,2 mesiacov t. j. 5,1 roka) sa prejavil nedostatok procesných úkonov, hoci nejde o zložitú vec.

V priebehu času, pojednávania boli síce vytyčované, ale súčasne aj hneď odročované, ako sa aj zápisnične preukázalo preto, nakoľko ich súd nemal často kompletne pripravené, takže sa muselo improvizovať. Práve z toho dôvodu bol navrhovateľ nútený

pre absurdné obranné repliky odporcov 1) a 2) postupom dlhšie času, dopĺňať žalobný návrh o ďalšie dôkazy, pretože o pravdivosti, alebo nepravdivosti ním predložených dôkazov v žalobe, sa len akosi „voľne, nezáväzne, debatovalo“.

Pri plnení ochrany nášho základného práva sme využili všetky právne prostriedky, ktoré právne predpisy na jeho ochranu poskytujú...

Navrhovateľ svojou satisfakčnou žalobou dokladá, že jeho právo na ochranu dobrého mena bolo porušené verejne v tlačennom médiu, tento zásah už nemožno odčiniť a obnovenie pôvodného stavu dobrého mena navrhovateľa je nesmierne ťažké. Iba zlomok tejto poškodenej povesti tvorí požiadavka na úhradu nemajetkovej ujmy. Občiansko-právne sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom do mena právnickej osoby, sú založené na objektívnom princípe, t. j. vznikajú bez zreteľa na zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu...

Len na doplnenie udávame, že od podania žaloby uplynulo už 5,1 roka. Okresný súd Bratislava I. do dnešného dňa síce realizoval šesť pojednávaní. Vzhľadom k tomu, že súdny spor trvá 5,1 roka po podaní žaloby, meno firmy navrhovateľa sa dostala do nesmierne zložitých ťažkostí a z toho vyplývajúcich ďalších komplikácií, vôbec nie vinou navrhovateľa. Pojednávania vo veci boli síce súdom vytyčované, ale pre ich nepripravenosť boli aj viackrát odročované.

Pretože súd o našom návrhu nerozhodol, hoci sa nejedná o zložitú vec, vznikla nám majetková ujma nielen na právach, predmetom tohto súdneho sporu č. 14 C/14/2007 ale aj problémy v podnikateľskej činnosti.»

2.1 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1) Základné právo obchodnej spoločnosti D., s. r. o., upravené v čl. 48 ods. 2) Ústavy SR v konaní vedenom pod spis. zn. 14 C/14/2007 na Okresnom súde v Bratislave I. porušené bolo.

2) Okresnému súdu v Bratislave I. prikazuje v konaní vedenom pod spis. zn. 14 C/14/2007 aby konal bez zbytočných prieťahov.

3) *D., s. r. o. sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 3.000.- Eur, ktoré je Okresný súd v Bratislave I. povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

4) *Ústavný súd SR priznáva obchodnej spoločnosti D., s. r. o. úhradu trov konania sumou 338,62 Eur, ktoré je povinná kancelária Ústavného súdu SR zaplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. M. Š., advokáta, B... do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“*

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 3739/2012 zo 17. októbra 2012 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 14. novembra 2012.

3.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení opísala chronológiu úkonov vykonaných okresným súdom v danej veci takto:

- „- dňa 22. 1. 2007 bol súdu doručený návrh na začatie konania...*
- dňa 30. 1. 2007 bol navrhovateľ vyzvaný na doplatenie súdneho poplatku...*
- dňa 23. 2. 2007 doplatil navrhovateľ súdny poplatok za podaný návrh...*
- dňa 30. 4. 2007 podal vyjadrenie k návrhu odporca v 1. rade...*
- dňa 12. 10. 2007 bolo vydané unesenie o zastavení konania voči odporcovi v 2. rade a bolo doručené navrhovateľovi dňa 7. 2. 2008,*
- dňa 5. 3. 2008 podal navrhovateľ odvolanie;*
- dňa 7. 5. 2008 je záznam, že doručienka od odporcu sa nenašla a je treba reklamovať na pošte,*
- dňa 7. 5. 2008 súd reklamoval zásielku odporcu v 1. rade na pošte,*
- dňa 10. 7. 2008 bola vec doručená Krajskému súdu v Bratislave,*
- dňa 3. 3. 2009 Krajský súd v Bratislave vrátil spis ako predčasne predložený z dôvodu nesprávne označeného odporcu v 1. rade a je potrebné opraviť záhlavie uznesenia podľa ust. § 164 O. s. p.,*

- dňa 18. 3. 2009 súd uznesením sp. zn. 14 C 14/2007-72 zo dňa 18. 3. 2009 opravil záhlavie uznesenia, uznesenie bolo doručené navrhovateľovi dňa 14. 4. 2009 a odporcovi v 1. rade dňa 20. 4. 2009...

- dňa 17. 9. 2009 bola vec predložená Krajskému súdu v Bratislave,

- dňa 22. 12. 2009... doručené uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 15 Co 313/2009-75 zo dňa 30. 11. 2009, potvrdilo uznesenie Okresného súdu Bratislava I...

- dňa 19. 3. 2010 navrhovateľ podal vyjadrenie a podal procesný návrh na rozšírenie účastníka v konaní na strane odporcu a to: Mestská časť B... Súčasne uviedol, že odporca v 1. rade je nesprávne označená Krajským súdom v Bratislave,

- dňa 25. 3. 2010 súd vydal uznesenie 14 C 14/2007-8... a pripustil do konania odporcu: Mestská časť B...

- dňa 25. 3. 2010 vyzval súd navrhovateľa uznesením č. k. 14 C 14/2007-81... na odstránenie väd návrhu, aby uviedol, presne v petite návrhu čoho sa domáha voči pristupujúcemu odporcovi v 2. rade v lehote 15 dní od doručenia výzvy...

- dňa 15. 4. 2010 bola vec predložená na Krajský súd v Bratislave,

- dňa 28. 4. 2010 bolo doručené súdu uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 15 Co 313/2009-89 zo dňa 22. 4. 2010 o oprave záhlavia uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. 11. 2009,

- dňa 4. 5. 2010 podal navrhovateľ špecifikáciu petitu návrhu...,

- dňa 28. 6. 2010 odporca v 2. rade podal odvolanie voči uzneseniu tunajšieho súdu sp. zn. 14 C 14/2007 zo dňa 25. 3. 2010...

- dňa 13. 8. 2010 podal navrhovateľ stanovisko k odvolaniu,

- dňa 30. 9. 2010 bola vec doručená Krajskému súdu v Bratislave,

- dňa 3. 11. 2010 bolo súdu doručené uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Co 193/2010-107 zo dňa 29. 10. 2010 a odvolanie bolo odmietnuté...

- dňa 6. 4. 2011 sa uskutočnilo pojednávanie stým, že bolo konštatované, že navrhovateľ nedoplatil doposiaľ za nemajetkovú ujmu a boli doručené stanoviská navrhovateľa a odporcu v 1. rade, termín pojednávania bol stanovený na 10. 5. 2011,

- dňa 8. 4. 2011 súd vyzval navrhovateľa na doplatenie súdneho poplatku za rozšírený návrh vo výške 51 eur...

- dňa 26. 4. 2011 podal navrhovateľ doplnenie žalobného návrhu a zmenu petitu s prílohami a súčasne zaplatil na podaní poplatok 10 eur,
- dňa 9. 5. 2011 podal navrhovateľ odvolanie voči uzneseniu tunajšieho súdu zo dňa 8. 4. 2011;
- dňa 10. 5. 2011 bolo konané pojednávanie a vec bola odročená na termín pojednávania 17. 6. 2011 s tým, že súd si zapožičia spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 21 C 247/2005 a odporca v 1. rade predloží listinný dôkaz;
- dňa 30. 5. 2011 podal navrhovateľ ďalšie doplnenie žalobného návrhu + prílohy,
- dňa 14. 5. 2011 súd si vyžiadal spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 21 C 247/2005;
- dňa 17. 6. 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené za účelom zváženia dokazovania na termín pojednávania dňa 27. 7. 2011,
- dňa 27. 7. 2011 sa uskutočnilo pojednávanie; ktoré bolo odročené na termín pojednávania dňa 20. 9. 2011 z dôvodu neprítomnosti odporcu v 1. rade,
- dňa 7. 9. 2011 súd rozhodol uznesením č. k. 14 C 14/2007-186 zo dňa 7. 9. 2011 o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi...
- dňa 20. 9. 2011 sa konalo pojednávanie a bolo stanovené na termín dňa 2. 11. 2011 za účelom zváženia dôkazov,
- dňa 24. 10. 2011 podal navrhovateľ ospravedlnenie na pojednávaní a žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu sťažnosti podanej navrhovateľom na postup súdu;
- dňa 2. 11. 2011 pojednávanie bolo odročené z dôvodu neprítomnosti navrhovateľa ako aj z dôvodu podania sťažnosti voči sudkyňi a odporcu v 2. rade na termín dňa 12. 12. 2011;
- dňa 5. 12. 2011 písomne vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňi požiadaval o odročenie pojednávania a stanovenie pojednávania na nový termín pojednávania po rozhodnutí o námietke zaujatosti,
- dňa 6. 12. 2011 bola sťažnosť vyhodnotená ako nezákonná z dôvodu, že navrhovateľ sa sťažoval na nezákonný postup súdu,
- dňa 12. 12. 2011 bolo pojednávanie, ktoré bolo odročené z dôvodu vznesenej námietky navrhovateľom zo dňa 5. 12. 2011 s tým, že vec bude predložená Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o námietke,

- dňa 15. 12. 2011 je dané stanovisko sudcu k podanej námietke,
- dňa 19. 12. 2011 bol navrhovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za podanú námietku zaujatosti,
- spis bol predložený Krajskému súdu v Bratislave dňa 19. 12. 2011;
- dňa 17. 2. 2012 Krajský súd v Bratislave vrátil spis z dôvodu nesprávneho predloženia s tým, že navrhovateľ napáda procesný postup zákonnej sudkyne v konaní;
- dňa 1. 3. 2012 súd vytýčil termín pojednávania na deň 3. 4. 2012. Pojednávanie bolo odročené z dôvodu neprítomnosti odporcu v 2. rade a nevykázania doručenia, čím neboli splnené podmienky pre pojednávanie vo veci.
- dňa 30. 4. 2012 podal navrhovateľ písomné ospravedlnenie na pojednávaní, žiadosť o vrátenie súdneho poplatku za podanú námietku,
- dňa 22. 5. 2012 súd konal a rozhodol bez neprítomnosti odporcu podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vo veci samej rozhodol rozsudkom a návrh zamietol súčasne rozhodol o vrátení súdneho poplatku za podanú námietku cez Daňový úrad T.,
- dňa 24. 5. 2012 podal právny zástupca odporcu v 1. rade vyčíslenie trov konania a právneho zastúpenia;
- rozsudok zo dňa 22. 5. 2012 bol expedovaný dňa 11. 7. 2012. Lehota na predĺženie bola predĺžená predsedom súdu do 5. 7. 2012...
- dňa 2. 8. 2012 podal navrhovateľ odvolanie voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 14 C 14/2007-249,
- dňa 3. 8. 2012 odporca v 2. rade podal návrh na opravu rozsudku,
- dňa 7. 8. 2012 navrhovateľ podal odvolanie voči uzneseniu tunajšieho súdu sp. zn. 14 C/14/2007-247 zo dňa 22. 5. 2012,
- dňa 27. 8. 2012 súd vydal opravné uznesenie sp. zn. 14 C 14/2007-274 zo dňa 27. 8. 2012,
- dňa 27. 8. 2012 bol daný pokyn na doručenie opravného uznesenia...
- dňa 20. 9. 2012 bolo doručené vyjadrenie odporcu v 1. rade k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 31. 7. 2012,
- dňa 21. 9. 2012 podal odporca v 2. rade vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa.“

3.2 *Predsedička okresného súdu vo svojom vyjadrení ďalej k namietaným zbytočným prietahom uviedla, že „sú nedôvodné a sú spôsobené procesnými návrhmi samotného navrhovateľa v konaní ako aj uplatnenými právami odporcov v 1. a 2. rade.*

S poukazom na jednotlivé úkony vykonané v predmetnom konaní musím konštatovať, že: - v období od 10. 7. 2008 do 3. 3. 2009 sa súdny spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave (vrátený bez meritórneho rozhodnutia),

- od 17. 9. 2009 do 22. 12. 2009 Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 15 Co 313/2009-25 zo dňa 30. 11. 2009 potvrdil uznesenie tunajšieho súdu č. k. 14 C 14/2007-72 zo dňa 18. 3. 2009,

- ďalej v období od 15. 4. 2010 do 28. 4. 2010 sa súdny spis nachádzal na odvolacom súde za účelom vypracovania opravného uznesenia – uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 15 Co 313/2009-89 zo dňa 22. 4. 2010,

- v období od 30. 9. 2010 do 3. 11. 2010, kedy Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3 Co 193/2010-107 zo dňa 29. 10. 2010 odmietol odvolanie navrhovateľa voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 14 C 14/2007-80 zo dňa 25. 3. 2010,

- od 19. 12. 2011 do 17. 2. 2011, kedy predloženú námietku zaujatosti podanú navrhovateľom vrátil súdu z dôvodu nesprávneho predloženia.

K namietaným prietahom v konaní uvádzam, že sú nedôvodné, pretože súd sa v priebehu konania musel v zmysle Občianskeho súdneho poriadku zaoberať procesnými návrhmi účastníkov konania a rozhodnúť o nich.

Oznamujem Vám, že so sťažnosťou spoločnosti D., s. r. o. som oboznámila zákonnú sudkyňu JUDr. E. T., ktorá sa k veci vyjadrila dňa 15. 10. 2012 a uviedla, že pokiaľ ide o ďalšie vytýkané prietahy uvedené v sťažnosti navrhovateľa spôsobené tunajším súdom, tak nekorešpondujú so skutkovým a reálnym stavom jednotlivých právnych úkonov vykonávaných súdom v predmetnej veci. Podľa názoru zákonnej sudkyne k dĺžke konania prispel sám navrhovateľ, ktorý v priebehu konania využil svoje procesné právo na rozšírenie účastníka konania na strane odporcu t. j. Mestská časť B., B. označený ako aj odporca v 2. rade sám využil právo na podanie odvolania proti uzneseniu súdu o pripustení do konania. Samotný navrhovateľ rozšíril žalobný návrh resp. zmenil petit, čo malo vplyv na ďalšiu skutočnosť a to dovyrubenie súdneho poplatku... Ďalšou skutočnosťou je vznesená námietka voči sudkyňi, hoci Krajský súd v Bratislave podanie

navrhovateľa vyhodnotil, že námietka je nesprávne predložená, tak súd mal v tejto veci iný právny názor na podanú námietku navrhovateľa v konaní.

Predmetné konanie na tunajšom súde je poznačené prietahmi, čo možno považovať v danej veci za objektívny prietah, avšak zdôrazňujem, že subjektívne zavinenie zákonného sudcu, vyššieho súdneho úradníka, ako zamestnancov súdu, zistené nebolo.

V prípade, že Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje, že bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, aby bolo vzaté do úvahy, že zákonná sudkyňa subjektívnym konaním nezavinila vznik prietahov v konaní. S poukazom na uvedené objektívne dôvody, za ktorých došlo k prietahu v konaní prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby uvedené skutočnosti pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy a nepriznal mu finančné zadosťučinenie v plnej výške.“

3.3 Právny zástupca sťažovateľky v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedníčky okresného súdu zaujal toto relevantné stanovisko:

«Neodôvodnené prietahy v konaní sa udiali počas viac ako 5 rokov, pretože súd začal vo veci konať až po navrhovateľovom kroku v zmysle vigilantibus iuris... keď na súde reklamoval, že jeho žaloba ešte ani po 3 mesiacoch od jej podania nebola doručená odporcovi...

Uvádza sa napr., že odporca predložil nejaké dôkazy. To neboli žiadne listinné dôkazy, ktoré by akýmkoľvek spôsobom súviseli s meritom veci. Boli to iba obštrukcie.

Za vinu navrhovateľa je dávaná informácia, že súd nemohol konať, lebo si zapožičal spis. č. 21 C 247/2005, na ktorého tiež podľa názoru navrhovateľa stačilo iba na oboznámenie, pretože aj táto obštrukcia, ktorú od súdu požadoval odporca, tiež nemala žiadnu súvislosť s meritom prebiehajúceho sporu.

Nemôže byť vinou navrhovateľa to, keď spisová kancelária dostane pokyn dňa 19. 7. 2010 na doručenie odvolania odporcu navrhovateľovi, a tento ho obdrží až 11. 8. 2010; a na odoslanie tohto odvolania odporcu na Krajský súd BA uplynuli viac ako 3 mesiace...

Alebo čas, keď dňa 5. 11. 2010 bol daný pokyn na doručenie uznesenia spisovej kancelárii a tá ho expedovala až dňa 22. 11. 2010.

V otázke vyrubovania súdnych poplatkov len toľko: 6. 4. 2011 súd neodôvodnene konštatoval, že navrhovateľ nedoplatil 51 eur, súdny poplatok. Až 7. 9. 2011 (po 4 mesiacoch) súd vzhľadom na námietku navrhovateľa v jeho odvolaní Uznesením tento iba údajný, (ale zaplatený) nedoplatok bude navrhovateľovi vrátený. Tento zbytočne stratený čas vyplýval z toho, že súd si neoveril správne výšku súdnych poplatkov, ktoré navrhovateľ už riadne uhradil. Do dnešného dňa má navrhovateľ nie nedoplatok, ale preplatok 10 EUR na súdnych poplatkoch, ktorý mu dodnes nebol vrátený, napriek jeho výzvam na vyššie uvedený súd.

Pokyny, ktoré KS BA dával OS BA I, napr. na opravu záhlavia Uznesenia tiež nie sú vinou navrhovateľa. Tento úkon súdu trval od 3. 3. 2009 do 17. 9. 2009, čím v podstate tento „kolotoč“ trval až do 15. 4. 2010.

Rovnako nemôže byť vinou navrhovateľa, keď súd svoje nesprávne zásielky reklamuje na pošte.

Popisom práce spisovej kancelárie sa OS BA I vyhol konštatovaniu o neodôvodnených prieťahoch v konaní, pretože žalobný návrh bol podaný 19. 1. 2007 a prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo až po 1.171 dňoch, 6. 4. 2011.

Sťažnosť navrhovateľa proti sudkyni, ako aj vznesená námietka jej zaujatosti nemohli byť žiadnou obštrukciou, ktorej cieľom by malo byť predlžovanie súdneho konania. Tieto obranné kroky navrhovateľa vyplývali práve z jeho bezmocnej skúsenosti (nie pocitov) o priebehu pojednávanií v súdnej sieni...

... To, že sa pojednávanie dňa 22. 5. 2012 uskutočnilo pri riadnom ospravedlnení navrhovateľa, je tiež jedným z obsahov Odvolania navrhovateľa proti Rozsudku v jeho veci, ktorým bola jeho žaloba zamietnutá.

Aj tzv. odvolanie odporcu o nesprávnom postupe je podľa názoru navrhovateľa ako obštrukciou, vedenom v snahe jednak oddialiť odoslanie Odvolania navrhovateľa na Krajský súd Bratislava, ale aj zníženie kreditibility obsahu a argumentácie navrhovateľovho odvolania až po vynesení rozsudku Okresného súdu Bratislava I.

Takže nemôže byť pravdivé tvrdenie Okresného súdu Bratislava I, že k prieťahom došlo procesnými návrhmi samotného navrhovateľa. Z tejto nesprávnej interpretácie dôvodov prieťahov v konaní, vychádzal zrejme Okresný súd Bratislava I v апеле na Ústavný súd, aby navrhovateľovi nepriznal finančné zadosťučinenie v plnej výške.

Aj z tejto priebežnej analýzy chronológie popisu práce v súdnej kancelárii zreteľne vyplýva, že navrhovateľ si všetky svoje povinnosti voči súdu v jeho veci promptne splnil...

Máme za to, že Vyjadrenie Okresného súdu Bratislava I, vykazuje argumentáciu, ktorá je právne irelevantná, nakoľko zrejme účelovo uvádzaný sled úkonov i postupov, ktoré v konečnom dôsledku sú prezentáciou toho, že tu objektívne je stav, pre ktorý sa sťažovateľ rozhodol podať sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky.

Snaha o minimalizáciu zásadného podielu na uvedenom stave zo strany Okresného súdu Bratislava I, nie je možné vnímať ako pozitívny prístup k tomuto javu, ale len zotrvanie na tom, že Okresný súd Bratislava I ani v súčasnosti nevníma stav uvedený sťažovateľom.

Navrhujeme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky neakceptoval návrhy Okresného súdu Bratislava I a rozhodol tak, aby sťažovateľ mal aj pocit, že Ústavný súd Slovenskej republiky má nielen vážnosť, ale aj autoritu.»

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

5. Pokiaľ ide o chronológiu úkonov okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré popísala predsedníčka okresného súdu v časti I. v bode 3.1 tohto nálezu, rovnaké relevantné skutočnosti zistil aj ústavný súd z obsahu súvisiaceho spisu. Túto chronológiu ani právny zástupca sťažovateľky výslovne nenamietal, preto ústavný súd opomenul duplicitné opísanie týchto úkonov, keďže skutkové okolnosti danej veci sa spornými nestali.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 14/2007 dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. V namietanom konaní sťažovateľka vystupuje ako navrhovateľka v konaní o ochranu dobrej povesti právnickej osoby. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania dosiaľ nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení neargumentovala skutkovou alebo právnou zložitou veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu, resp. na ťarchu jej zástupcu, pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom období k zbytočným priet'ahom v konaní. Sťažovateľka síce prostredníctvom svojho právneho zástupcu využila viaceré možnosti podľa Občianskeho súdneho poriadku („*rozšírenie účastníka konania; podanie odvolania; vznesená námietka voči sudkyni*“), avšak využitie možností daných navrhovateľom procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie jeho práva v občianskom súdnom konaní síce spôsobuje predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (napr. I. ÚS 31/01). Samozrejme, právny zástupca sťažovateľky si za takýchto okolností musel uvedomiť, že dôjde k predĺženiu predmetného konania, pričom na neúspešné uplatnenie týchto právnych prostriedkov ústavný súd nemohol neprihliadnuť aj pri určení primeraného finančného zadost'učinenia.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zistil, že postup okresného súdu v danej veci sa vyznačoval neefektívnou a nesústredenou činnosťou, ktoré spočívali napríklad v odročovaní nariadených pojednávaní bez meritórneho rozhodnutia veci „*za účelom zváženia dokazovania*“; pri neospravedlnenej neprítomnosti účastníkov konania okresný súd nevyužil možnosť použitia poriadkových opatrení na zabezpečenie ich účasti, došlo „*k nesprávne predloženiu*“ Krajskému súdu v Bratislave, k formálnym chybám pri vyhotovovaní rozhodnutí, čo v konečnom dôsledku malo negatívny vplyv na celkovú dĺžku posudzovaného konania.

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústredená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Okrem uvedeného ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol v danej veci nielen neefektívne činný, ale aj absolútne nečinný, a to konkrétne v období od 30. apríla 2007 do 12. októbra 2007 (päť mesiacov), od 10. júla 2008 do 3. marca 2009 (osem mesiacov) a od 3. novembra 2010 do 6. apríla 2011 (päť mesiacov). Uvedená nečinnosť alebo neefektívna činnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako poldruha roka nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti alebo nesústredenej činnosti, a teda k zbytočným prietahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale predovšetkým v dôsledku postupu okresného súdu. Tvrdenie predsedníčky okresného súdu, podľa ktorého *„konanie na tunajšom súde je poznačené prietahmi, čo možno považovať v danej veci za objektívny prietah, avšak zdôrazňujem, že subjektívne zavinenie zákonného sudcu, vyššieho súdneho úradníka, ako zamestnancov súdu, zistené nebolo“*, rozhodne nebolo možné akceptovať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že podobné objektívne prekážajúce okolnosti, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohli len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných prietáhov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzenú personálnu kapacitu príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľky

na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení predsedníčky okresného súdu v danej veci (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané vo výške 1 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľke, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom advokátom.

Ústavný súd priznal úhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a spísanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Za dva úkony vykonané v roku 2012 patrí odmena v sume dvakrát po 127,17 € a režijný paušál dvakrát po 7,63 €. Takto vypočítaná odmena predstavuje sumu 269,60 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2013